

במרחב

לבנון

צ'יה גווארה הפלסטיני

בין מכריו, בשורות החזית העממית לשיחרור פלסטין, הכירוהו תחם כאנטון דאוד. רק מעטים ידעו את פרטי עברו של צ'יה גווארה הפלסטיני, שהיה קולונל בצבא הגרילה של פדיל קסטרו, השבוע, כאשר נפטר בבית-חולים בכחית, התפרסם הסיפור ברבים.

פיבות ביטחוניות. דאוד, אחד מן גדולי המדריכים בנושא מלחמת גרילה של החזית העממית, נטל חלק במהפכה הקובנית, לצידם של קאסטרו וצ'יה גווארה. הן שבועות אל האוף, ביטאונה של החזית העממית, אשר הספידו, פירסם עתה מיסמכים, ש"מסיבות ביטחוניות" נשמרו עד כה בסוד.

באחד המיסמכים מעיד הקולונל אלדו סנטה מריה, האחראי על האימונים ברפובליקה הקובנית, כי "הקולונל אנטון דאוד היה מדריך אימונים בבית-הספר למתנדבים של חיילי המהפכה בסיריו רידונדו... השתתף בשיחור קובה, הוטלו עליו תפקידים אחראיים, והוא גילה יכולת למוסת".

מומחה גרילה. אנטון דאוד נולד ב-1908 למשפחה ערבית מבית-לחם, אשר היגרה לבוגוטה שבקולומביה. הוא חזר לפלסטין בשנת 1936, נשאר בה עד 1948. אז הצטרף לכוחות הפלסטינים, השתתף בפיצוץ בניין הסוכנות היהודית בירושלים ב-11 למרץ 1948.

בשנת 1950 עזב את ארצות ערב, שב לבוגוטה. שם פגש את קאסטרו, והיה עם הקבוצה הראשונה שחדרה לקובה. שם התמחה במלחמת גרילה.

עם נצחונו של קסטרו, המשיך להילחם. מרכז הפועלים הדומיננטים מינה את קולונל אנטון דאוד כשליח מרכז המהפכה הדומיננטית, וניתנה לו הסמכות לשלב את העם בסגטרודומינגו, ושאר עמי אמריקה הלטינית, במהפכה הדמוקרטית של העם הדומיננטי.

זהות סודית. בשנת 1968 חזר אנטון ללבנון, כששמרתו הצטרפת לאירגונים פלסטינים. רק בודדים מבין המנהיגים ידעו על זהותו. אחרי שלמד את מצב התנועות הפלסטיניות במרחב, החליט להצטרף לחזית העממית. לאחר דיונים ממושכים עם מפקדי החזית, סיכם איתם להקים בית-ספר ללוחמת גרילה.

אחרי שהקים את בית-הספר, חלה. כותב אל-האזף: "היה ברוחני לחזור לשטח ישן ראל כדי להשתתף בפעולה רצינית מאוד, אך לא היה סיפק בידו".

• אלוף-מישנה.

אלוף-מישנה דאוד מוזת — במיטה

בתי-הספר את אורחיו החשובים כ-אורחי המיטה במצרים.

רציפות בחו"ל. כתוצאה ממערכת הטיהור נגד הדעות המהפכניות, יושבים כבר בבתי-הספר בסעודיה כ-4,000 אסירים פוליטיים — רובם סטודנטים, משכילים וצעירים. במאבק באוהדי המיטה המצרי, אין המיטה נרתע מלדרוף גם את הסטודנטים הסעודיים בחו"ל.

סטודנטים אלה פעילים מאוד, מתנגדים בגלוי למיטה בארצם. במאמציהם למצוא דרך לבלום תופעה זו, החליטו השלטונות להחזיר סטודנטים אלה לסעודיה ולהעמידם לדן.

משרד החינוך והתרבות הסעודי שלח לאחרונה חוזר לכל שגריריו בעולם, לפי בקשת משרד הפנים, בו ביקש מן השגררים רשות להחזיר דרכונו של אורח סעודי, אם זה לא יסכים לחזור לארצו לבקשת הממשלה.

הסגרה. בחזר נאמר: כל הסטודנטים והסטודנטיות הנדרשים לחזור לארץ יקבלו הודעה על כך. זה יחשב — יחזרם דרכונו.

אם החמת הדרכון לא תועיל — תישלל מהאיש האזרחות הסעודית. במקרה ששני הצדדים הגיל לא יעזרו, על השגרירות לבקש משלטונות ארץ המדינה להסגיר את האדם המבוקש.

ערי מיקרופ. בתגובה על חוזר זה, הסכימו כמה מדינות ערביות — ביניהן עיראק, לוב ודרום טימן — לנקוט בצעדים נגדיים, החליטו להעניק אזרחות לכל אדם, אשר יפגע מן המיטה הריאקציונית בסעודיה.

סעודיה

שיתוף-פעולה

ישראל-סעודיה

האם קיים שיתוף-פעולה סודי בין ממשלות ישראל וסעודיה?

כן, לדברי ביטאון החזית העממית בלבנון, המפרט להוכחת טענתו את הנקודות הבאות:

● סעודיה משלמת שמונה מיליון דולר לשנה לישראל, באמצעות חברת ארמקו, כתמורה לשמירת צה"ל על צינורות הנפט ברמה הסודית ולאורך הגבול.

● חייל סורי נפטר בבית-סוהר מעינויים לאחר שירה על סירת דיג ישראלית, ששה בקירבת אל-שייך חמיד.

● אחד הקריקטוריסטים הגדולים של סעודיה נעצר, לאחר שצייר קריקטורה המראה את ארצות-הברית כאשה החולצת שד לחינוך ומניקה אותו, כשהתינוק הוא ישראל. ההסבר הרשמי: ציור שד ערום פוגע במסורת.

משרד החינוך

והדיכוי

המיטה במצרים, הנחשב עדיין בעיני שאר מדינות ערב למהפכני ומתקדם ביותר, קיבל השבוע בנורעות פתוחות את "האח הגדול והמהולל", פייסל מלך סעודיה, בעת ביקורו שם. עובדה פחותה זו לא הפריעה לאח הגדול והמהולל להמשיך להשליך לישראל

איבדתי את הילד שלי

השכחתי לספר לך, כשהייתי בן כלא, גם דפקו אותי. סיפרתי לך איך החברה שלי היתה בהריון, נכון. או היא ילדה בן. באו אלי לבית-הסוהר, שאני אחת תום שאני מוסר את הילד לאימוץ.

לא הסכמתי. שלוש שבועות התרוצצו סביבי, הבטיחו, הפעילו לחצים, איימו ש לא יתנו לי את השליש. כל הקצינים ו-משמר הסעד היו באים כל יום. היינו יושבים בחדר של מנהל בית-הסוהר ולא נתנו לי מנוח. בסוף נשברתי, וחתמתי. יא כי שאני השתחררתי, הילד שלי כבר היה אצל אחר, והחברה שלי התחתנה.

עכשיו אני מצטער שחתמתי להם. זה לא פירר להפעיל לחצים על בן-אדם כש הוא בבית-סוהר. להגיד לו שלא יורידו כן שלישי. זה כמו לאיים על אדם במאסר. זה לא פירר.

הכסף האחרון שהיה לי עם השחרור

נגמר מיד. הכתי שוב לאגודה לעזרת האסיר. עוד הפעם אמרו לי לך תחזור, לך ותחזור, עד שנמאס לי מהם. בינתיים מצאו על ידי הצרף שלי 400 מטר בדים גנובים, בשווי 30,000 לירות. בקושי האמינו לי שלא אני עשיתי את זה, ולא פתחו לי תיק.

כמה זמן אחרי זה, נסעתי עם משה עזרי, שחקן כורגל מבני-יהודה, במכונית שלו מהעבודה. הכולשה עקבה אחרינו, ועשו לנו סימן לעצור. עצרנו. הם ערכו חיפוש במכונית, ומצאו אקדה. אמרתי להם — מאיפה אני יודע? לקחו אותנו למשטרה.

רק בגלל זה שהיה איתי עוזרי, שיחררו אותנו בערבות עצמית. הפעילו עליו לחץ צימ שיתן עדות נגדי על האקדה. אבל הוא בן-אדם ישר וסריב. מה פתאום שיתן עדות נגדי? הלכו לחברה ששם הוא עובד התברר שזה רכב שמשתמשים בו שמונה אנשים ויום קודם היו איתו בגדה. לא היתה להם ברירה ושיחררו אותי. התיק ניסגר. אבל אני שואל — למה הפעילו עליו לחץ צימ שיתן נגדי עדות שקר?

כשיו, כבר הרבה שבועות אני לא

עובר אף עבירה. היכרתי אדם אחד, צדוק מגר, שחקן כורגל, והוא עזר לי להיות בסדר. הוא מצא לי עבודה בהגנה על דיסקוסקים ברחוב המסגר. אני מרויח שם טוב, ואני כבר לא גונב. מספיק. אני עוד מעט בן 24. כמה זמן אפשר להסתובב כל התיים בתחנות משטרה ובתי כלא? אני רוצה להתחיל בחיים חדשים. אני רק מקווה שלא יסרדו אותי בגלל העבר שלי. מה שהיה היה.

סורקים בקאהיר

שא החשוב ביותר בעולם: לא מלחמה ו-שלום במרחב, לא טכניקס בטאקטיסן — אלא החירות המינית של הפרט.

החינוך המיני במצרים, כבשאר ארצות ערב, כמעט ואינו קיים עדיין. רק לאחרונה החלו רמזי דיונים בעיתונות בנושא זה — שכתב קורא בעילום שם שבסבועון הלבנוני אל אטובע אל-ערבי — בכדי שלא ניפגע בחברה המסתכלת על זה כעל יותר מאשר דבר קדוש.

הסערה החלה במכתב למערכת: "העדר חינוך מיני לנוער הערבי מהרה סיבה עיקרית למספר הגירושין הגבוה בחברה הערבית. הבחורה הערבית, כתוצאה מהחינוך המשפחתי הכול שטח זה, מגיעה לנישואין אין כשהיא מצוידת באינפורמציה מסולפת, שהגיעה אליה מידידותיה או מרומנים זרים" — כתבה קוראה, בעלום שם כי מוכן, שבסבועון המצרי רוז אל-יוסוף.

ברומטר התקרב להתפוצצות כאשר שבועות מספר לאחר מכן, הכריזה סטודנטית מצרית בשם ג'האן עבדאל-ראזק, בגאום שנאשה בכנס בנושא בריאות הנפש, שהתקיים באוניברסיטת קהיר:

"אינני מסכימה למגע מיני לפני הנישואין אין רק בגלל בעייה אחת: חינוך בלתי חוקי. לוא בעייה זו היתה נפתרת, כי אז

"בימים אלה, כאשר הנוער שלנו וחיילינו שומרים על קיומנו, עתינו ובסחוננו, צריך להודיע שהכל בטל ומבוטל: אף מדינה אינה מוקפת שונאים, שינאה ושיטנה כמו ש'אנחנו מבחינה פסיכולוגית — זה יספיע לדעה, להרס ולהפקרות הנוער".

ח"כ המערך מרדכי סורי קיס, בגאום תשובתו בכנסת להצעת החוק של אורי אבי-נוי לביטול החוק הקובע כי הומוסקסואליות היא פשע.

אם ייתכן כי למרדכי סורקים — ח"כ המערך, מעמודי התווך של ישראל הזקנה, מהחלוצים שייבשו ביצות וכל זה — האמנם ייתכן כי לסורקים זה ישנם שותפים וידידים בקהיר?

עד השבוע היה הרעיון פנטסטי מדי. הן שבוע, נתגלו שותפים אלה במומבי. הם אינם שותפיו בחומר של הח"כ הארכאי מכפר-סבא — אלא ברוח, שותפיו רעיון. ידידי להשקפת עולם. השבוע, כי אשר הם יצאו במיתקפה ציבורית נועמת בעיתוני מצרים, קשה היה להאמין שהם אינם מצטטים את אחיהם הרוחני מירושלים.

נושא שהטריד את הסורקים של קאהיר ממונתם, העלה אותם לשיאי כושר הרטוריקה הנועמת שלהם, היה הנו-

בעיית המין לא היתה מהרה בעייה יותר. ההתפוצצות נגרמה כאשר, בתגובה על דברים אלה, כתבה העיתונאית מונה סראג, אף היא ברז אל-יוסוף:

"פירושים של הדברים שהשמיעה ג'האן הוא, שלא היתה המדינה פותחת מעון ל-חינוך שנולדו מחוץ לנישואין, והיתה מח'לקת כדורים נגד הריון בבתי-מרקחת, ו-אפשר היה להשיגם כפי שמשגיגים אספרין — כי אז אפשר היה לפתור את הבעייה. לדעה זו יש להתייחס ברצינות — ולא לצאת נגדה במלחמת חרמה".

ימים אלה הוציאו מבקבוקיהם את כל הגיינים של החברה המצרית — ש' במקום לדיון, יצאו למלחמת חרמה. לבד מאי-אלה מכתבי-הזהרות, הוצפו העיתונים במאות מכתבי ואמרי התקפה נועמים. קוראים פשוטים ואישי ציבור, משכילים ו-בורים, הסתערו הסורקים של קאהיר כי איש אחד על דברי התועבה.

זה — היה צפוי, הפנטסטי בפרשה, היו הטיעונים שהועלו. קשה היה, לשימעם, שלא לחיך מתחת לדמעות: